

ΟΙ ΠΑΙΔΙΚΕΣ ΕΞΟΧΕΣ ΝΕΑΣ ΜΑΚΡΗΣ

Μὲ μεγάλη μας χαρὰ κάνομε γνωστὴ στὶς ἀναγνώστριές μας μιὰν ἔργασία ποὺ ἡ πρωτοβουλία καὶ ἡ ἔμπνευση δύως καὶ ἡ δργάνωση τῆς, δρεῖλεται ἀποκλειστικὰ σὲ γυναῖκες.

Πρόκειται γὰρ τίς παιδικὲς ἔξοχὲς τῆς Νέας Μάκρης, ποὺ ἀρχησαν νὰ λειτουργοῦν φέτος τὸ καλοκαίρι σὲ μιὰ μαγευτικὴ καὶ ὑγιεινὴ τοποθεσία τοῦ χωριοῦ Νέα Μάκρη, ἔνα χωριό γραφικώτατο, ποὺ κτίστηκε καὶ καλλιεργήθηκε ἀπὸ πρόσφυγες, μεταξὺ Μαραθώνα καὶ Ἀγ. Ἀνδρέα.

Τὰ παιδιὰ ἀνήκουνε ὅλα στὴν ἔργατικὴ τάξη. Πάρθηκαν ἀπὸ τὰ ἔργατικὰ σωματεῖα, τοὺς συνοικισμοὺς καὶ διαλέχηταν νὰ είναι γερά,

Οἱ πόροι τῆς ἐπιτροπῆς, γιὰ φέτος τοῦλάχιστον δυστυχῶς δὲν ἔφτασαν γιὰ περισσότερα ἀπὸ 60 παιδιά, τριάντα ἀγόρια καὶ τριάντα κορίτσια, ποὺ διαδοχικῶς πέρασαν ἔνα μῆνα δροσιάς, καλοῦ φαγητοῦ, παιγνιδιοῦ καὶ στοργικῆς ἐπιβλεψης.

Ἡ δργανωτικὴ ἐπιτροπή, πέντε ἔξη ἄξιες καὶ δραστήριες γυναικες, ἐπιστράτευσαν ὅλη τους τὴ δυναμικότητα γιὰ νὰ βροῦν τὰ χρήματα ποὺ χρειάζονταν. Ὁργάνωσαν ἔσοδές, θεατρικές παραστάσεις, ἔνα μεγάλο χορὸ στὴν ταράτσα τοῦ Ἀκροπόλι καὶ μὲ τὴ βοήθεια καὶ ἀλλων εὐγενικῶν γυναικῶν, μεταξὺ αὐτῶν πολλές ἀπὸ τὸ Συμβούλιο τοῦ Σ. Δ. Γ. ποὺ πρόσφερε καὶ μιὰ δωρεὰ ἀρκετά σημαντικὴ γιὰ τὴν ἐνίσχυση τοῦ ἔργου αὐτοῦ, κατώρθωσαν νὰ συναθροίσουν τὸ ποσό ποὺ γιὰ φέτος τοῦλάχιστον ἔφτασε γιὰ νὰ γίνει μᾶκαλὴ ἀρχή.

Ἀντὸ δύμως ποὺ κάνει ἔξαιρετικὴ ἐντύπωση στὴ δουλειὰ αὐτῆς, είναι ἡ δργάνωση καὶ ὁ τρόπος μὲ τὸν δποτὸ τὰ παιδιὰ ἤσην.

Στὸ μικρὸ αὐτὸ χρονικὸ διάστημα, ἡ δουλειὰ τοῦ ἀνθρώπου ποὺ πρόκειται νὰ τὰ διαπαιδαγγήσει εἶναι μεγάλη. Πρέπει νὰ φρονίσει γιὰ τὸ χρονικῆρα τους, γιὰ τὶς κλίσεις καὶ τὶς δυνατότητες κάθε παιδιοῦ, πρέπει νὰ τοῦ μεταδώσει δρισμένες γνώσεις χρήσιμες γιὰ τὴ ζωὴ του καὶ τελευταῖα νὰ τὸ κάμει νὰ ἀποχήσει συνείδηση τῆς δύμαδικῆς συνεργασίας καὶ τῆς δύμαδικῆς συμβίωσης. Πῶς τὰ πετυχαίνει;

Καὶ πρῶτα ἀπ' ἄλλα τὰ παιδιὰ είναι ἐλεύθερα νὰ

ἐκδηλωθοῦνε κατὰ τὸν τρόπο ποὺ αὐτὰ θέλουν. Δὲν ἔχουν κανένα νὰ φοβηθοῦνε καὶ ἐπομένως δὲν ἔχουν ἀνάγκη νὰ ὑποχριθοῦν οὔτε νὰ ποὺν ψέματα. Ὁ φόβος εἶναι ποὺ δόηγει τὸ παιδί στὴν ψευτιὰ καὶ στὴν ὑποχρισία, διὸ φόβος στοὺς μεγάλους!

Ἐδῶ οἱ μεγάλοι εἰναι φύλοι τους. Παιζουν μαζί, τους, πηγαίνουν μαζί περίπατο, τρῶνε μαζί, βρίσκονται ὅλη τὴν ήμέρα κοντά τους Γιὰ τὶς ἀταξίες τους, δύποτε καὶ γιὰ τὶς τιμωρίες τους, θάποφασίσουν τὰ παιδιά μόνα τους;

Γιαντὸν ὑπάρχει ἡ συνέλευσή τους.

Θὰ γίνει κάθε μέρα καὶ θὰ συζητηθοῦνε σαντὴ ὅλα τὰ θέματα τὰ σχετικά μὲ τὴ ζωὴ τῆς ήμέρας. Θὰ συζητήσουν γιὰ τὸ φαιγτό τους, γιὰ τὸ παιγνίδι τους, γιὰ τὸν ὕπνο τους καὶ τελικά γιὰ τὶς ποινές τους, ποὺ θὰ συντίθενται ὅχι σὲ ἀγριότητες οὔτε σὲ ἔυλοκοπήματα, ἀλλὰ στὴ στέρηση τοῦ φρούτου ἢ τοῦ μπάνιου ἢ τοῦ παιχνιδοῦ. Οἱ μεγάλοι εἰναι κι αὐτοὶ μέλη στὴ συνέλευση καὶ ὑπόκεινται στὸν ἔλεγχο τῆς ὅλημέλειας!

Ἡ δουλειὰ δὲν ἔχει χαρακτῆρα ἄγγάρειας, γίνεται ἀπὸ τὸ συνάσθημα ὅτι πρέπει νὰ κάνει καλὸ στὸ σύνολο καὶ τοὺς εἰναι εὐχάριστη. Καὶ βλέπεις τους μικροὺς πιτσιρίκους, ἄλλους ἀπασχολημένους νὰ φιάχνουν ἔνα δούμο ποὺ δόηγει ἀπὸ τὴ σκηνὴ στὴν τραπέζαριά τους, ἄλλους νὰ μπογιατίζουν μιὰ ταμπέλα, ἄλλους νὰ μαζεύουν ἀπὸ τὸ δάσος κουκουνάρια—καύσιμη ὄλη γιὰ τὴν κατασκήνωση—νὰ τὰ φέρουν χροπηδώντας, εὐτυχείς γιατὶ προσφέρουν κιαντοὶ κάτι.

Ἐπειτα τὸ μάθημα. Ἐδῶ τὸ μάθημα δὲν ἔχει τὸν τύπο ποὺ ἔχει στὰ σχολεῖα, τόσο δυσάρεστο γιὰ τὰ φτωχὰ κεφιλία τῶν μικρῶν.

Ὑπάρχει προδιαγεγραμμένο πρόγραμμα, διὰ τοὺς κάνει ἐντύπωση θὰ ἔξηγηθῇ. Θὰ διαβαστῇ μιὰ δώσαία ἴστορία, ἔνα παραμύθι μὲ περιεχόμενο διδαχτικό. Ἔνας περίπατος κοντά σὲνα ἀποξηραμένο ἔλος θὰ χρειαστῇ γιὰ τὸ μάθημα τῆς ὑγιεινῆς. Ἔνας περίπατος ὡς τὸ ἀλώνι τοῦ χωριοῦ θὰ τοὺς διδάξει γιὰ τὴ σπορά, τὸ θέρισμα, τὸ ἀλώνισμα.

Θὰ μάθουν πράγματα ποὺ θὰ τὰ πάρουν φεύγοντας μαζί τους καὶ πων θὰ τοὺς χρειαστοῦν λίστας γιὰ τὴ ζωὴ.

Τὰ παιδιά εἰναι διαφεύγεια σὲ διμάδες. Κάθε διμάδα ἔχει τὸν ἀρχηγό της. Αὐτὸν τοὺς χρειάζεται γιὰ νὰ δημιουργεῖται ἀμιλλά. Ποιὰ διμίδια θὰ ἐργαστῇ καλύτερα. Ποιὰ θὰ κερδίσει στὸ παιχνίδι, ποιὰ θὰ δώσει μεγαλύτερα σημάδια προσόδου στὴ μάθηση. "Ολες οἱ διμάδες μαζὶ θὰ λάβουνε μέρους στὴ συνέλευση, διλες θὰ συνεργαστοῦνε γιὰ τὴν ἔκδοση τῆς ἐφημερίδας τους, διλες θὰ βοηθήσουνε γιὰ τὴν καλὴ λειτουργεία τοῦ Καραγκιδῆ τους. "Ετσι ἀποκτᾶνε συνείδηση τῆς διμαδικῆς συνεργασίας, δύπως καὶ τῆς διμαδικῆς συμβίωσης, ἐνῶ συγχρόνως δίνεται ἡ εὐκαιρία νὰ ἀναπτυχθῇ ἡ δοισμένη κλίση καὶ δυνατό τητα τοῦ κάθε παιδιοῦ.

Τὰ ἀποτελέσματα εἰναι μεγάλα καὶ φαίνονται ὑστερα ἀπὸ λίγες μέρες.

Τὰ παιδιά, χαρούμενα, εὐτυχισμένα, μὲ περισσότερη ἀτομικότητα, φαίνονται νὰ ἔχουνε ἔχασει τὴ μιξέριδια, τὴ στέρηση τοῦ σπιτιοῦ, τοὺς καιγάδες, τὶς

φωνές, τὰ ξυλοκοπήματα καὶ μὲ μεγάλη τους λύπη βλέπουνε νὰ πλησιάζει ἢ μέρα ποὺ θὰ φύγουνε ἀπὸ τὸ δροσερὸ ἀκρογιάλι τοῦ Εὐβοϊκοῦ γιὰ νὰ ξανα-βρεθοῦνε στὴ λάβα τοῦ στενοσόκακου τῆς συνοικίας, ἢ τὰ λασπόνερα τοῦ συνοικισμοῦ.

Αὐτὸ ποὺ μᾶς λυπεῖ ἔμᾶς εἶναι γιατὶ οἱ προσπά-θειες γιὰ τὴν ἔξοχὴ τοῦ παιδιοῦ δὲν πέρνουν μιὰ μεγάλη ἔκταση. Ἀν οἱ ἀνθρώποι ποὺ διαθέτουν δυ-νάμεις ἢ χρήματα διοργάνωναν σένα μεγάλο κύκλο ἔξοχές γιὰ τὰ παιδιά κι ἀν γενικὰ φούρντιζαν περισ-σότερο γιὰ τὸ παιδί, θὰ λιγόστευαν πολὺ οἱ ἀνάγκες γιὰ ἀσύλα καὶ γιὰ φυλακές.

Δ. Τ.